

Bilag 4.**FINANSMINISTERIET**

Den 22. februar 1967.

Udkast til statsskatteskalaer uden statsskattefradrag.

I det følgende er der redegjort for to sæt udskrivningsregler for indkomstskatten til staten. Det ene sæt regler er udarbejdet af det radikale venstre som led i et „forslag til en reform af den direkte personbeskatning til staten“. Det er offentliggjort den 14. oktober 1966 og tilsendt kildeskattenuddvalget ved skrivelse af 26. januar 1967¹⁾. Det andet sæt regler er udarbejdet som led i regeringens skattereformplaner. Det tænkes anvendt ved skatteudskrivningen for skatteåret 1968-69 og senere i forbindelse med kildeskattens ikrafttræden.

Fælles for de to sæt udskrivningsregler er, at skalaerne er såkaldte grundbeløbsskalaer. Det vil sige, at de skattebeløb, som udregnes ved hjælp af skalaerne, betragtes som grundbeløb, der fra år til år reguleres op eller ned med samme procent i takt med ændringerne i det samlede udskrivningsbehov.

Begge sæt udskrivningsregler forudsætter, at skattefradragetsreglen ændres, således at fradraget for betalt indkomst- og formueskat til staten bortfalder. I så fald vil det være nærliggende også at ophæve fradraget for folkepensionsbidraget, og i det følgende er der regnet med, at også dette fradrag skal bortfalde.

Frdraget for kommuneskat (og kirkelige afgifter) har en særlig funktion, idet det i et vist omfang kan siges at udligne de lokale forskelle i den kommunale indkomstbeskatning. Skatteydere, der bor i kommuner med særlig høj kommuneskat, får et forholdsvis stort kommuneskattefradrag og kommer derfor til at betale noget lavere statsskat end skatteydere med samme indkomst, der beskattes i kommuner med forholdsvis lavere beskatnings- eller ud-

skrivningsprocenter. Det radikale venstres forslag til udskrivningsregler forudsætter, at denne udligningsmekanisme bevares ved, at fradraget for kommuneskat (og kirkelige afgifter) opretholdes. Denne forudsætning er i det følgende også gjort for regeringens udkast, uden at der hermed er taget stilling til, om et særligt fradrag for kommuneskatten bør opretholdes eller ej.

Selve udformningen af de to sæt udskrivningsregler er omtalt i det følgende, hvor der tillige er gjort rede for deres virkninger. Imidlertid rejser statsskattefradragets afskaffelse visse problemer, når beskatningen efter de gældende regler skal sammenlignes med skatten på det nye grundlag. Et par af disse problemer skal kort drøftes, før de to udkast omtales nærmere.

Under det gældende indkomstskattesystem er skatten af en given indkomst stærkt påvirket af, hvor stort et skattefradrag den enkelte skatteyder har ret til i det pågældende indkomstår. Skattefradragets størrelse afhænger navnlig af, hvorledes den enkelte skatteydere indkomstforløb har formet sig i de forudgående år, og det kan være meget forskelligt. Derfor kan skatten af en given indkomst efter de gældende regler være ret varierende, alt efter hvorledes den enkelte skatteydere indkomst har udviklet sig i de seneste år. Når fradraget for den progressive statsindkomstskat bortfalder, vil skattefradragets indflydelse på skatten af en given årsindtægt i de fleste tilfælde blive stærkt formindsket. De skatteforskydninger, som overgangen fra det ene system til det andet medfører, vil derfor blive ret forskellige selv for personer, der har haft samme indtægt i det pågældende år.

¹⁾ Se bilag 19.